

Сва слава кћери царева одушевљеније цркви сарајевске изнутра јесте

У тројици боже свети
благословени и велеславни.

Слава тебе в'зда буди
о спасенију верних људи.
Јер по твојој светој вољи
христијани јесу в'зда бољи.

Слава твоја у њих сијајет
и у род и рад пребивајет.

Љубет тебе бога творца
от свега права верна срдца.

А највише Славеносрбљи,
који су сада као робљи.

У агаренској тамној власти
без могутства и јакости.

Али држет веру христјанску,
мрзе пак поганску.

Да највише с'бор славни
и у христјанех изабарани.

Што се зовут сарајевски,
у њим пак храм јест архангелскиј.

Њега пак служба и правило
у мирису богу као кадило.

Разликује јер уредбама
као даница между звездами.

Јест јер уред њега дивни,
јединством в'зда мирниј.

Церков своју увек красет
и у све дни службу гласет.

Архијереја јер себе имут
с њим пак христјански живут.

Разумне се с њим владејут
и у вере не слабејут.

Још им сут такови чини
12 имут црквеније сини,

У делех црковних сазнатеље
гроба пак господња поклонителије.

Који устав цркве хранет
и от саблазнов с'бор бранет.

Обшту корист свим желајут
и разумно о свим творет.

Да када седут сви с'борне
с архијерејом својим сложне,

Увидети јест велеславно
како седет кругом стално.

Шум и вика ту неслишим
н'разговор и договор утишан.

Јест видети ту бољаре,
договор живота старе,

У лепочасној седини,

цветајућој као крини,

Лепотнама пак персонами
и благим пак природами.

Једни с другим држет се,
у вен'ц цркви плетут се.

Н' и пород њихов изредни
ничим пак јесу повредниј.

Ново цветут као палми
у с'борној их изабраниј
И као кједри умножени
и у цркви насаждени.

Када јер црковно придет време
свак оставља своје дело.

Цркви текут као јелени
струје водније жељени.

Једин другог претиче
љубав к цркви показује.

Руке имут податљиве
и обичаје милостиве.

Трговину творет небеснују,
с истином пак трговину земљују

У свему мудро управљају
и бога увек бојет се.

И таквих ради обичајих
и у јединстве их управљени

Славно име себи имут
и у многих местех чују се

Аврамовом вером
и гостољубља мером.

Рећи пак сваком доликује
и увек ове да спевује:

Архистратиже Михаиле
и свеславни Гавриле,

Када тројици предстојите
и трисвету песн појете,

В'шу црков не заборавите,
н' о њој се помолите.

Сачувајте ју невредиму
и у вере непоколебиму.

Крила ваша да оградет ју
и од врагов да обранет ју,

Који име ваше славит,
да се от врагов не посрамит.

Јесу јер сва в'ша дела
обарање мучитеља.

В'ша јер сила сатану бијет
и под ногами свагда газит,

Не трипут јер в'шеје крепости
н' кријет се у пропасти,

У подземљанаго тамнаго ада

где њему неслобода.

Того рукух нас избавите
и у миру сачувајте.

Рабски к вам прибегајем
и надежду узлагајем,

Коју а светлост имејете
те и нас удостојте,

Да с вам заједно ликујемо
и у тројици бога појемо.

У њему пак јест нам сладост
и бесконачаја радост,

Које пак добити свем
О Христе Исусе госпде нашем,
С њим пак отцу и духу слава
ч'ст и поклон и држава.

Такових ради заједно доброделин,
и сада и у веки векова, амин.

Ови ритми послани нам бише от Висариона, даскала патријарха,
србскога кир Мојсеја, година от рожд'ства Христова 1722.